

Rozważania księdza Jacka...

Z siedemdziesięciu siedmiu dni, które św. Maksymilian przeżył jako więzień KL Auschwitz zachowało się kilka poruszających wspomnień współwięźniów. Jeden z nich - Henry Sienkiewicz (nr 2714) opowiada historię z czasów, gdy ojciec Kolbe pracował w grupie złożonej głównie z księży i Żydów przy budowie ogrodzenia pastwiska powstającego w pobliskich Babicach.

- Praca była ponad ludzkie siły trzeba było w jedną i drugą stronę biec - wspomina Sienkiewicz. - Kapo zauważył, że obydwaj rozmawiamy i za to dostaliśmy po dziesięć kijów i pracowaliśmy razem. Ja za to, że nazwałem go „ojcze”, woziłem żwir i ojca Maksymiliana na taczce po jednym razie, a ojciec musiał mnie wozić po dwa razy w jedną i drugą stronę.

W tym miejscu trzeba wyjaśnić, że więźniowie do siebie mogli się zwracać tylko używając formy „ty”. Posługiwanie się tytułami w rodzaju „pan”, „ksiądz”, „ojciec”, „mecenas” czy „doktor” natychmiast były karane. Odajmy głos Sienkiewiczowi:

- Praca ta była na pośmiewisko esesmanów i kapów. Tak pracowaliśmy do późnego wieczoru. Wtedy ojciec powiedział do mnie: „Heniu, to, co robimy, to wszystko dla Niepokalanej. Niech barbarzyńcy wiedzą, że jesteśmy wyznawcami Niepokalanej”.

Niezbadane są Boże plany. Często ich nie rozpoznajemy, nie rozumiemy, nie umiemy ich wypełnić. Bo też jawią nam się one zazwyczaj jak dywan czy kilim widziany oczami tkacza, a więc od lewej strony: pełno jakichś zawiłości, węzłów, niepojętej gmatwaniny. Dopiero kiedy przejdzie się na drugą stronę i stamtąd spojrzy na tkaninę, widać, jak bardzo te wszystkie supty i zawiłości są potrzebne, żeby powstał wspaniały obraz.

Św. Maksymilian nawet w pełnej grozy rzeczywistości obozowej potrafi rozpoznać Boży plan i przyjąć go w całości, bez reszty, przyłgnąć doń i go wypełnić aż po apel, podczas którego zgłosi się na dobrowolne męczeństwo.

Pięknie sformułowana jest grudniowa intencja MI, kiedy mówi o „przyłgnięciu” do Bożych planów. Oznacza ono rozpoznanie ich, nawet w trudnych sytuacjach, podjęcie refleksji a następnie wypełnienie. Taki jest mechanizm działania Rycerstwa jako narzędzia w ręku Niepokalanej.

MATERIAŁY FORMACYJNE
DLA WSPÓLNOT
RYCERSTWA
NIEPOKALANEJ

GRUDZIEŃ 2017

STO LAT HISTORII, STO LAT MISJI

Intencja modlitewna na grudzień:

Aby Rycerstwo Niepokalanej doświadczyło radości przyłgnięcia do Bożych planów.

Pismo Święte:

Lk 1, 35-38

Anioł Jej odpowiedział: *Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazywane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Na to rzekła Maryja: Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego.*

Nauczanie Kościoła

Benedykt XVI - Katecheza VI, 5 grudnia 2012 r.

Na początku swego listu do chrześcijan w Efezie (Ef 1,3-14) Apostoł Paweł wznosi modlitwę błogosławieństwa do Boga, Ojca Pana naszego Jezusa Chrystusa, modlitwę, która wprowadza nas w przeżywanie okresu Adwentu. Tematem tego hymnu uwielbienia jest Boży plan wobec człowieka, określony słowami pełnymi radości, zadziwienia i dziękczynienia, jako „planem upodobania”, miłosierdzia i miłości.

Dlaczego Apostoł wznosi do Boga to błogosławieństwo płynące z głębi serca? Ponieważ spogląda na Jego działanie w historii zbawienia, którego kulminacją było wcielenie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa i rozważa, jak Ojciec Niebieski wybrał nas jeszcze przed stworzeniem świata, aby-

śmy byli Jego przybranymi dziećmi w Jego Jednorodzonym Synu, Jezusie Chrystusie (por. Rz 8,14 n; Gal 4,4n). Istniejemy od wieków w Bożym zamysle, w wielkim planie, jaki Ojciec zachował w sobie i który postanowił zrealizować i objawić „w pełni czasów” (por. Ef 1,10). Tak więc św. Paweł pomaga nam zrozumieć, że całe stworzenie, a zwłaszcza mężczyzna i kobieta, nie są wynikiem przypadku, ale są odpowiedzią na plan upodobania, w odwiecznym umyśle Boga, który mocą stwórczą i odkupieńczą swego Słowa dał początek światu. To pierwsze stwierdzenie przypomina nam, że naszym powołaniem nie jest po prostu bycie w świecie, wpisanie w historię, a nawet jedynie bycie stworzeniami; jest czymś większym: byciem wybranymi przez Boga jeszcze przed stworzeniem świata, w Synu, w Jezusie Chrystusie. (...)

Drodzy przyjaciele, Adwent, dopiero co rozpoczęty okres liturgiczny, przygotowujący nas do świąt Bożego Narodzenia stawia nas przed jaśniejącą tajemnicą przyjścia Syna Bożego, przed wielkim „planem upodobania”, poprzez który pragnie On nas do siebie przyciągnąć, abyśmy mogli żyć w pełnej komunii radości i pokoju z Nim. Adwent zaprasza nas po raz kolejny, pośród tak wielu trudności, byśmy odnowili pewność, że Bóg jest obecny: wszedł On w świat, stając się człowiekiem takim jak my, aby wypełnić swój plan miłości. (...)

Z Pism św. Maksymiliana

Konferencja o. Maksymiliana pt. *Postuszeństwo*, nr 4.

Wróciłem do Ojczyzny, trzymając się prostej drogi wskazanej przez posłuszeństwo. I na tej to drodze czekała na mnie Niepokalana, by mi powierzyć swe plany - a powierzyć przez posłuszeństwo. Wszak z posłuszeństwa ukazał się „Rycerz Niepokalanej”, z posłuszeństwa przenieśliśmy wydawnictwo do Grodna, z posłuszeństwa powstał Niepokalanów, z posłuszeństwa powstał internat, z posłuszeństwa pojedziemy z czasem na misje i z posłuszeństwa będziemy wykonywali inne jeszcze plany Niepokalanej.

Wyjaśnienie tekstów

Bóg po grzechu pierworodnym stopniowo odstaniał człowiekowi swój plan. Dziś patrzymy na historię Zbawienia jakby z lotu ptaka - widzimy całość Bożego planu na kartach Pisma Świętego, mamy jego odbicie w porządku roku liturgicznego. Jesteśmy w tym planie zanurzeni - ale

dzięki Bożemu Słowu wiemy, że ten plan zmierza od Stworzenia, poprzez Odkupienie, aż do Paruzji - kiedy znów ujrzemy Boga “twarzą w twarz”.

Rozważanie

My, ludzie XXI w. lubimy planować, lubimy mieć wszystko pod kontrolą, próbujemy jak najbardziej “rozciągnąć” swój czas - nawet kosztem snu czy relacji - z Bogiem, albo z drugim człowiekiem... A jak planował św. Maksymilian? Wiedział, że jest pewien szczególny Plan - Boży plan, do którego całym swoim sercem i całym życiem przyłgnęła Niepokalana! Jej wola i Jej plan całkowicie pokrywa się z planami Jej Syna, dlatego Maksymilian uciekał się do Niej w postawie postuszeństwa, badał dokąd chce go poprowadzić najlepsza z matek... Warto go naśladować, jeśli chcemy mieć pewność, że kroczymy właściwą drogą!

A swoją drogą, to zadziwiające, jak mocno Maryja musiała ufać Bogu, że w momencie Zwiastowania przyjęła Jego plan - całkowicie dla Niej niezrozumiały! Jednocześnie była świadkiem cudu - niepłodna Elżbieta zostanie mamą - bo taki jest Boży plan! Jest posłuszna i pełna wiary, że dla Boga “nie ma bowiem nic niemożliwego”.

Adwent, Okres Bożego Narodzenia to szczególny czas, by z uwagą pochylić się nad pięknem i mądrością Bożego Planu. Każdy z nas jest “wybrany” i ma w nim swoje jedyne, niepowtarzalne miejsce.

Owocem odpowiedzi danej na wezwanie płynące z Bożego planu jest radość serca! Tej radości doświadczają Maryja i Elżbieta. Podobnie jak Maksymilian całkowicie poddany woli Bożej - tak i my jesteśmy zaproszeni, by jej doświadcząć!

Pytania

1. Czy w swoich codziennych planach uwzględniam Boży Plan? W jaki sposób rozeznaję Jego wolę?
2. Co zachwyca mnie w postawie Maryi w czasie Zwiastowania? Co chcę naśladować?
3. Czy potrafię całkowicie zaufać Bogu? Co jeszcze mi na to nie pozwala? Jak reaguję na sytuacje, kiedy moje plany nie idą po mojej myśli?
4. Czy czuję się wybrany przez Boga? W jakich sytuacjach tego doświadczam?
5. Jak chcę przeżyć ten Adwent? Co mogę zmienić w swoim życiu, by przybliżyć się do wypełniania Bożego planu?